

Uitgifte

Repertoriumnummer 2017 / 6953
Datum van uitspraak 16 oktober 2017
Rolnummer 2015/AR/2949

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende bis kamer

Aangeboden op 18 OKT. 2017
Niet te registreren
Anja WILLEMS Ea. inspecteur s.i.

COVER 01-00000952773-0001-0013-02-01-1

2015/AR/2949 - In de zaak van:

VANNEC b.v.b.a. (voorheen v.o.f.), met maatschappelijke zetel te 8020 Oostkamp (Waardamme), Kortrijksestraat 443A, Loods F, met ondernemingsnummer 0807.969.220,

Appellante, hierna "Vannec", met als raadsman mr. Bram Baert, advocaat te 8000 Brugge, Ezelstraat 25, (ref. 18871/122),

tegen:

De heer J. E., wonende te [REDACTED], met ondernemingsnummer [REDACTED],

Geïntimeerde, hierna "J. E.", met als raadsman mr. Joachim Vanspeybrouck, advocaat te 8000 Brugge, Gulden Vlieslaan 28, (ref. JV-202-6532),

velt het hof het volgende arrest:

I. DE RECHTSPLEGING IN HOGER BEROEP

1. Het hoger beroep bij verzoekschrift van 22 oktober 2015 werd ingesteld tegen het vonnis van 19 mei 2015 van de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Brugge, zesde kamer met AR-nummer A/12/1504.
2. Het hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.
3. De procedure verliep op tegenspraak. Partijen werden gehoord op de openbare zitting van 2 oktober 2017. Het hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.

II. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

4. Bij onderhandse akte van 15 november 2008 richtten Franky V [REDACTED], Gino N [REDACTED] en Johan E [REDACTED] de vennootschap onder firma Vanneec op met als doel onder meer handelingen te voeren van een vennootschap actief 'op het vlak van de ontwikkeling van projecten inzake hernieuwbare energiebronnen, in het bijzonder zonne-energie'.

Het maatschappelijk kapitaal werd vastgesteld op 1 500 euro, volledig geplaatst, en verdeeld in 150 gelijke aandelen op naam. Elke oprichter tekende in op 50 deelbewijzen.

Artikel 8 van de statuten bepaalde dat de deelbewijzen niet verhandelbaar waren en hun overdracht slechts mogelijk was mits naleving van de voorwaarden in de wet en de statuten voorzien. Artikel 9 van de statuten handelde over de overdracht van de deelbewijzen.

De drie oprichters werden als zaakvoerders benoemd voor onbepaalde tijd. Hun mandaat was onbezoldigd (stukken 20a-b Vanneec en stuk 1 J [REDACTED] E [REDACTED]).

5. Voor de aansluiting / plaatsing van zonnepanelen (en omvormers) / prestaties in onderaanneming schreef J [REDACTED] E [REDACTED] in de periode van 13 mei 2009 tot en met 30 september 2010 diverse facturen uit aan Vanneec. De stukprijzen bedroegen meestal 600 euro of 300 euro (stuk 7 J [REDACTED] E [REDACTED], zie ook stuk 15 Vanneec).
6. Op 29 augustus 2011 verkocht J [REDACTED] E [REDACTED] zijn 50 deelbewijzen in Vanneec aan Philippe V [REDACTED] voor de prijs van 7 500 euro.

J [REDACTED] E [REDACTED] bevestigde dat hij deze deelbewijzen kon overdragen. De overige vennoten (Franky V [REDACTED] en Gino N [REDACTED]) keurden deze transactie goed, 'waarbij uitdrukkelijk gesteld wordt dat de voorwaarden van artikel 9 van de statuten hiermee werden nageleefd'.

De relevante artikelen van de verkoopovereenkomst van aandelen luiden:

'Artikel 4: Vrijwaring aangaande de regelmatigheid van de vennootschapsdocumenten en -akten

De verkoper verklaart dat hij aan de koper alle documenten en akten heeft voorgelegd en alle inlichtingen en gegevens heeft verstrekt en niets heeft weggelaten of verzwegen die de verkoper redelijkerwijze aan de koper behoort te geven zodat deze laatste zich een juist oordeel over de wenselijkheid van de koop en de koopprijs kon vormen.

Artikel 5: Vrijwaring aangaande het beleid van de vennootschap

De verkoper verklaart dat hij aan de koper eveneens aangaande het gevoerde beleid van de vennootschap alle documenten en akten heeft voorgelegd en alle gegevens heeft verstrekt en niets heeft weggelaten of verzwegen, die de verkoper redelijkerwijze aan de koper behoort te geven zodat deze laatste zich een juist oordeel over de wenselijkheid van de koop en de koopprijs kan vormen.

De verkoper kan bijgevolg niet meer aansprakelijk gesteld worden voor bestuursfouten en krijgt kwijting voor zijn bestuursdaden op de volgende jaarlijkse algemene vergadering.’ (stukken 1-1ter Vanneec en stuk 2 J. E.).

7. 's Anderendaags werd op de buitengewone algemene vergadering van Vanneec het ontslag van J. E. als zaakvoerder aanvaard. Er werd hem kwijting verleend. Philippe V. werd als bijkomende zaakvoerder benoemd (stuk 20.c Vanneec en stuk 4 J. E.).
8. Op 10 oktober 2011 verkocht ook Gino N. zijn 50 deelbewijzen in Vanneec, namelijk aan Franky V. voor de prijs van 20 000 euro. De overige vennoot (Philippe V.) stemde hiermee in (stuk 3 J. E.).
9. Diezelfde dag voerden Gino N. en J. E. via Facebook een conversatie (in het dialect). Op de melding van Gino N. dat hij zijn deelbewijzen voor 20 000 euro verkocht had, antwoordde J. E. dat hij ook nog onderzocht om het zijne eruit te halen. Hierop antwoordde Gino N. dan weer dat hij wel belast zou worden op de facturen die opgemaakt zouden worden (stuk 33 J. E.).
10. Op 3 december 2011 schreef J. E. aan Vanneec zijn factuur 2011/08 ten belope van 16 800 euro uit voor 25 en 6 'installaties plaatsen van omvormers'. In zijn begeleidende nota merkte J. E. op dat 'deze factuur [sprak] voor al [zijn]

werk voor de periode van 1 januari tot 31 juli 2011' (stuk 2 Vanneec en stuk 9 J. E.).

J. E. schreef deze factuur in zijn dagboek 'verkoopfacturen' in en nam ze op in zijn periodieke btw-aangifte (stuk 30 J. E.).

11. Op 4 januari 2012 betwistte de toenmalige raadsman van Vanneec deze factuur met verwijzing naar artikel 4 van de verkoopovereenkomst van aandelen. J. E. had bij de aandelenoverdracht melding moeten maken van dit bedrag. Bovendien was de facturatie laattijdig en sloeg het enkel op prestaties die J. E. destijds als werknemer van Algemene Elektrische Werken G. D. uitvoerde (stuk 3 Vanneec).
12. Op 22 februari 2012 antwoordde de raadsman van J. E. dat Franky V. sinds de oprichting aandeelhouder was en niet kon voorhouden niet op de hoogte te zijn van alle documenten en inlichtingen met betrekking tot Vanneec. Ook aan Philippe V. werden in het kader van de onderhandelingen voorafgaand aan de overeenkomst alle inlichtingen verschaft. Er werd ook meegedeeld dat J. E. de door hem uitgevoerde werken nog moest factureren. Tussen de vennoten van Vanneec werd zelfs afgesproken dat J. E. zijn factuur voor de werken in 2011 tegen het einde van het jaar zou bezorgen aangezien op dat ogenblik alle installaties geplaatst zouden zijn en middelen ter beschikking zouden zijn binnen Vanneec. De raadsman drong dan ook aan op betaling (stuk 4 Vanneec en stuk 13 J. E.).
13. De toenmalige raadsman van Vanneec handhaafde niettemin in essentie zijn eerder ingenomen standpunt bij faxbericht van 8 maart 2012. Hij wees erop dat ten onrechte Technisch Bureau Verbrugghen gecontacteerd werd met de bedoeling een rechtvaardiging te zoeken voor de onterechte facturatie (stukken 5 - 7.4 en 10.1-2 Vanneec).
14. Op 8 oktober 2012 liet J. E. overgaan tot dagvaarding van Vanneec v.o.f. voor de rechtbank van koophandel van Brugge in betaling van 16 800 euro, meer intresten, schadevergoeding en kosten.
15. Op 26 maart 2015 liet J. E. opnieuw overgaan tot dagvaarding van intussen Vanneec b.v.b.a. voor dezelfde rechtbank. De eis in hoofdorde was identiek aan de vorige eis. Ondergeschikt vorderde hij hem toe te laten de overeenkomst en

de uitgevoerde werken die aan de grondslag van de vordering liggen, bijkomend te bewijzen door middel van het bewijs door de getuigen Gino N[REDACTED], Giovanni D[REDACTED] en Rik W[REDACTED], alsook Vanneec te veroordelen tot het overleggen van haar volledige boekhouding vanaf oktober tot en met december 2010 en de eerste helft van 2011, met inbegrip van klantenlistings, offertes en facturen evenals alle dienstige stukken waaruit blijkt wie op welke werf de plaatsing van de panelen en de omvormers verzorgd heeft.

16. Bij vonnis van 19 mei 2015 voegde de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Brugge de beide zaken samen.

Samengevat oordeelde de eerste rechter dat:

- de sanctie van onontvankelijkheid van de vordering (wegens gebrek aan inschrijving in de KBO) niet toegepast kon worden op een partij die zijn handelsactiviteiten stopgezet had op de datum van de inleiding,
- de factuur van 3 december 2011 laattijdig uitgereikt werd, verzonden werd op 27 december 2011 en terstond geprotesteerd werd op 4 januari 2012 zodat daaraan hoe dan ook elke bewijskracht ontzegd moest worden,
- hoewel J[REDACTED] E[REDACTED] de bewijslast droeg, Vanneec loyaal aan de bewijsvoering moest meewerken,
- het afdoende bewezen was dat J[REDACTED] E[REDACTED] 31 plaatsingen verricht heeft voor rekening van Vanneec,
- Vanneec geen andere verklaring voor de nimmer betwiste factuurbedragen gaf,
- indien de afspraak, dat J[REDACTED] E[REDACTED] 600 euro per plaatsing, dan wel 300 euro per plaatsing via zijn werkgever mocht factureren, niet bewezen voorkwam, dan werden de plaatsingen in regie verricht en de prijsbepaling aan diens partijbeslissing overgelaten. Vanneec toonde in voorkomend geval niet aan dat het factuurbedrag kennelijk overdreven was,
- J[REDACTED] E[REDACTED] repliceerde niet op de bezwaren van Vanneec tegen de uitvoerbaarheid bij voorraad, die bij wijze van stijlformule wordt gevorderd.

De eerste rechter veroordeelde Vanneec dan ook tot betaling aan J[REDACTED] E[REDACTED] van de som van 16 800 euro, meer een forfaitaire schadevergoeding van 1 680 euro, meer de verwijlinteresten vanaf 31 januari 2012 tot de dag van algehele betaling aan de interestvoet voorzien in de Wet Betalingsachterstand (thans 8,5 %). Hij legde ook de gedingkosten ten laste van Vanneec.

III. DE VORDERINGEN EN STANDPUNTEN VAN PARTIJEN IN HOGER BEROEP

17. Voor een uiteenzetting van de grieven, het voorwerp van de eisen en de argumentatie van partijen verwijst het hof naar de procedurestukken in hoger beroep.
18. Vanneec vordert in het beschikkend gedeelte van haar syntheseconclusie samengevat:
- haar hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren,
 - het bestreden vonnis teniet te doen,
 - opnieuw wijzende, de oorspronkelijke eis van J[REDACTED] E[REDACTED] ontoelaatbaar, minstens ongegrond te verklaren,
 - ondergeschikt, alvorens recht te doen het getuigenverhoor te bevelen, minstens haar toe te laten tot het getuigenbewijs om onder meer volgende feiten (bijkomend) te bewijzen:
 - dat de overdracht van de aandelen van J[REDACTED] Eeckhout aan Philippe V[REDACTED] rechtstreeks tussen hen besproken en tot stand gekomen is en Tom H[REDACTED] daar niet bij betrokken was;
 - dat Philippe V[REDACTED] J[REDACTED] E[REDACTED] begin juni 2011 heeft aangesproken over een overname van zijn aandelen in de VOF Vanneec en J[REDACTED] E[REDACTED] ongeveer 14 dagen later bij Philippe V[REDACTED] te [REDACTED] is geweest, Philippe V[REDACTED] hem toen 7 500 euro heeft geboden voor de aandelen en J[REDACTED] E[REDACTED] dit aanvaard heeft;
 - dat bij de ondertekening van de overeenkomst inzake de overdracht van de aandelen van J[REDACTED] E[REDACTED] aan Philippe V[REDACTED] op 29 augustus 2011 Franky V[REDACTED] en Mia L[REDACTED] aanwezig waren, doch niet Tom H[REDACTED];
 - dat noch bij de voormelde besprekingen tussen Philippe V[REDACTED] en J[REDACTED] E[REDACTED] over de overname van de aandelen noch bij de ondertekening van de overeenkomst op 29 augustus 2011 sprake is geweest van prestaties die J[REDACTED] E[REDACTED] later nog zou factureren.
 - verder ondergeschikt, alvorens recht te doen, een gerechtsdeskundige aan te stellen met als opdracht advies te verlenen omtrent de normale kostprijs voor zowel het aansluiten als het plaatsen en aansluiten van een omvormer op de verbruiksmeter,
 - uiterst ondergeschikt, de vordering van J[REDACTED] E[REDACTED] te herleiden tot hoogstens 77,33 euro per bewezen bevonden eigen aansluiting en 117,33 euro per bewezen bevonden eigen plaatsing én aansluiting (en tot hoogstens de helft

van voormelde bedragen per plaatsing en/of aansluiting via de werkgever van J. E. (), en

- J. E. te veroordelen tot de kosten van het geding

19. J. E. vordert in het beschikkend gedeelte van zijn syntheseconclusie samengevat:

- het hoger beroep door Vannec toelaatbaar te verklaren, maar af te wijzen als ongegrond,
- het bestreden vonnis te bevestigen, en
- Vannec te veroordelen tot de kosten van het geding.

IV. DE BEOORDELING

IV.1 De toelaatbaarheid van het hoger beroep

20. Een exploit van betekening aan Vannec ligt niet voor. Er wordt ook niet voorgehouden dat een betekening verricht werd. Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm. Het is bijgevolg toelaatbaar.

IV.2 De gegrondheid van het hoger beroep

IV.2.1 De inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen

21. De eerste blijvende betwisting betreft de door Vannec opgeworpen onontvankelijkheid van de oorspronkelijke eis in toepassing van artikel 14 van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen (BS 5 februari 2003). Sinds 9 mei 2014 geldt de gelijklopende regeling van artikel III.26 WER.

22. Op het moment van de eerste dagvaarding door J. E., namelijk op 8 oktober 2012, luidde het toenmalig artikel 14, alinea 4 van voormelde wet als volgt:

PAGE 01-00000952773-0008-0013-02-01-4

“Indien de handels- of ambachtsonderneming wel in deze hoedanigheid is ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen, maar haar vordering gebaseerd is op een activiteit waarvoor de onderneming op de datum van de inleiding van de vordering niet is ingeschreven of die niet valt onder het maatschappelijk doel waarvoor de onderneming op deze datum is ingeschreven, is de vordering van die onderneming eveneens onontvankelijk. De onontvankelijkheid is evenwel gedekt, indien de onontvankelijkheid niet voor elke andere exceptie of verweermiddel wordt ingeroepen.”

23. Het hof stelt vast dat het dagvaardingsexploot betekend op 8 oktober 2012 wel degelijk het ondernemingsnummer 0673.357.766 van Johan Eeckhout vermeldde.

Nochtans was Johan Eeckhout op dat ogenblik even niet ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen. Zijn inschrijving nam namelijk een einde op 30 september 2012 en ging pas opnieuw op 1 januari 2014 in, nadat Johan Eeckhout in december 2013 als natuurlijke persoon een nieuwe aanvraag voor een ondernemingsnummer deed (zie zijn stuk 31).

24. Op 8 oktober 2012 was Johan Eeckhout dus als *gewezen* handelaar niet langer onderhevig aan de sanctie vermeld in het geciteerde artikel 14 (zie Arbitragehof 28 mei 2003, nr. 74/2003, www.const-court.be, dat nog betrekking heeft op de vroegere, doch analoge bepalingen van de wet op het handelsregister en Luik 10 juni 2010, JT 2010, 702-703).

25. Het bovenstaande neemt niet weg dat de oorspronkelijke eis van Johan Eeckhout slechts toelaatbaar was, indien zijn vordering gebaseerd was op een activiteit waarvoor de onderneming op de datum van de inleiding van die vordering ingeschreven was of die viel onder het maatschappelijk doel waarvoor de onderneming op deze datum ingeschreven was.

26. Uit stuk 31 van Johan Eeckhout blijkt dat hij in de periode van 1 januari 2008 tot 1 oktober 2012 ingeschreven was voor de hoofdactiviteit met Nacebel-code 43211 ‘*Elektrotechnische installatiewerken aan gebouwen*’. Er mag aangenomen worden dat een inschrijving voor deze klasse ook een inschrijving voor eventuele subklassen impliceerde.

Ten onrechte houdt Vannec enkel rekening met de vermelding van de subklasse in het 'uittreksel van vestigingseenheidsgegevens en verliest zij het 'volledig uittreksel van de gegevens van een onderneming natuurlijk persoon' van stuk 31 van J. [REDACTED] E. [REDACTED] uit het oog. J. [REDACTED] E. [REDACTED] beschikte bijgevolg over een rechtsgeldige inschrijving. Er is dus geen sprake van een ongeoorloofde oorzaak en/of een onrechtmatig belang.

27. Samengevat oordeelde de eerste rechter dan ook terecht dat de oorspronkelijke eis toelaatbaar was en de tweede dagvaarding op 26 maart 2015 eigenlijk overbodig was.

IV.2.2 De overeenkomst van 29 august 2011

28. Een tweede blijvende betwisting tussen partijen heeft betrekking op de vraag wat de gevolgen zijn van de overeenkomst van 29 augustus 2011 waarbij J. [REDACTED] E. [REDACTED] zijn 50 deelbewijzen in Vannec verkocht aan Philippe V. [REDACTED], en meer bepaald van de artikelen 4 en 5 ervan.
29. Vannec was op dat ogenblik een vennootschap onder firma en berustte dus op het onderling vertrouwen van de toenmalige vennoten. Zij werd dan ook *intuitu personae* opgericht. Omwille van de verwevenheid tussen de vennootschap en haar hoofdelijk en onbeperkt aansprakelijke vennoten wordt de rechtspersoonlijkheid van de v.o.f. meteen gerelativeerd (zie C. MATRAY en F. RINGELHEIM, *La société en nom collectif* in C. JASSOGNE, e.a., *Traité pratique de droit commercial*, deel 4, Diegem, Kluwer, 1998, nrs. 92 en 95).

In toepassing van artikel 38 van het Wetboek van Vennootschappen kan een vennoot in een v.o.f. zijn deelbewijzen slechts overdragen aan een nieuwe vennoot (of een bestaande mede-vennoot) op voorwaarde dat alle overige vennoten daarmee instemmen. De deelbewijzen in een v.o.f. zijn dus in principe niet overdraagbaar, tenzij alle vennoten unaniem anders beslissen of tenzij de statuten in een andere regeling voorzien en afwijken van de unanimiteitsregel (zie C. MATRAY en F. RINGELHEIM, *a.w.*, nr. 103, dat weliswaar nog verwijst naar het vroegere artikel 1861 van het Burgerlijk Wetboek).

In toepassing van het gemeen recht is voor de overdracht van een schuld ook de toestemming van de schuldeiser vereist. De overdracht van deelbewijzen in een v.o.f.

zou niet alleen de toestemming van de vennoten vereisen, maar ook die van de vennootschap zelf. Het Wetboek van Vennootschappen neemt echter genoeg met de toestemming van de medevennoten alleen. Zij worden blijkbaar geacht zich met de vennootschap te identificeren (zie S. HARLEM, *De vennootschap onder firma*, november 2004, p. 34, [www.productbuilder.be/ data/verschelden/260.doc](http://www.productbuilder.be/data/verschelden/260.doc)).

Concreet stelt het hof vast dat naast J. E. ook de andere toenmalige vennoten en zaakvoerders (namelijk Franky V. en Gino N.) deze overeenkomst ter goedkeuring ondertekenden. Daarbij werd uitdrukkelijk verwezen naar artikel 9 van de statuten van Vannec die de toestemming van de houders van al de deelbewijzen vereiste, behalve in geval van overdracht aan een vennoot (zie hoger randnummer 6).

30. In deze specifieke omstandigheden en vaststellend dat alle vennoten-zaakvoerders de overeenkomst van 29 augustus 2011 goedkeurden en ondertekenden, moet ook Vannec (minstens impliciet) als partij bij de overeenkomst van 29 augustus 2011 beschouwd worden.
31. Terecht voert Vannec dan ook aan dat de facturatie / afrekening eind 2011 van beweerdelijk door J. E. geleverde prestaties niet te verzoenen is met de artikelen 4 en 5 van de overeenkomst van 29 augustus 2011.

Indien J. E. nog enige vordering op Vannec had, dan behoorde hij dit uitdrukkelijk te melden aan Philippe V. en aan de overige vennoten bij en naar aanleiding van zijn aandelenoverdracht. Dit geldt des te meer omwille van de omvang van de facturatie (16 800 euro) in verhouding tot de overnameprijs (7 500 euro).

Het is gebruikelijk dat bij een aandelenoverdracht de openstaande schulden en vorderingen (vaak in rekening-courant) tussen de overlater en de betrokken vennootschap aangezuiverd worden, minstens dat er in een expliciete regeling met de overnemer wordt voorzien.

Op geen enkele overtuigende en objectieve manier toont J. E. aan dat bij de aandelenoverdracht overeengekomen werd met Philippe V. en de overige vennoten dat eind 2011 de geleverde prestaties afgerekend zouden worden. Er liggen enkel verklaringen voor, die bewijskracht missen en die trouwens niet voldoen aan de bepalingen van artikel 961/2 van het Gerechtelijk Wetboek.

Zo trok Gino N. [REDACTED] zijn oorspronkelijke verklaring van 13 december 2012 in (zie stuk 14 J. [REDACTED] E. [REDACTED] en stukken 18.a-b Vanneec).

Zo wordt ook de verklaring van accountant Tom H. [REDACTED] (stuk 22 J. [REDACTED] E. [REDACTED]) tegengesproken door de verklaringen van Petra V. [REDACTED], Franky V. [REDACTED] en Philippe V. [REDACTED] (stukken 26a-c Vanneec). Er is geen enkele reden om de voorkeur te geven aan de verklaring van Tom H. [REDACTED] (waarvan overigens blijkbaar niet betwist wordt dat hij verwant zou zijn aan J. [REDACTED] E. [REDACTED]) boven de andersluidende verklaringen.

32. Zelfs indien aangenomen zou worden dat Vanneec geen (impliciete) partij was bij de overeenkomst van 29 augustus 2011, dan nog merkt Vanneec terecht op dat deze overeenkomst minstens een feitelijk vermoeden vormt.

In artikel 4 ervan verklaarde J. [REDACTED] E. [REDACTED] dat hij alle inlichtingen verstrekt heeft die overnemer Philippe V. [REDACTED] redelijkerwijze behoorde te weten om zich een juist oordeel te vormen over de wenselijkheid en de prijs van de aandelenoverdracht.

Een dergelijke verklaring strookt niet met een facturatie van meer dan het dubbele van de overnameprijs. Indien Philippe V. [REDACTED] kennis had van de (toekomstige) vordering van J. [REDACTED] E. [REDACTED] ten belope van 16 800 euro, dan had hij vermoedelijk nooit 7 500 euro veil gehad voor de 50 deelbewijzen in Vanneec.

33. Omwille van de bovenstaande overwegingen behoeven de overige grieven van Vanneec geen verder onderzoek of motivering.

IV.3 De gerechtskosten

34. In toepassing van de artikelen 1017, 1022 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst het hof J. [REDACTED] E. [REDACTED] in de gerechtskosten.

V. DE BESLISSING

HET HOF,

- verklaart het hoger beroep door Vanneec toelaatbaar en gegrond.
- bevestigt het bestreden vonnis van 19 mei 2015 van de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Brugge met AR-nummer A/12/1504, waar het de zaken A/12/01504 en A/15/00839 voegde wegens samenhang en waar het de oorspronkelijke eis toelaatbaar verklaarde.
- hervormt het bestreden vonnis voor het overige,
- opnieuw rechtdoende, wijst de oorspronkelijke eis van Johan Eeckhout lastens Vanneec af als ongegrond.
- veroordeelt Johan Eeckhout tot de kosten van het geding, begroot aan de zijde van Vanneec op 1 210 euro rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg, 210 euro rolrecht hoger beroep en 1 320 euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep en aan de zijde van Johan Eeckhout op 289,35 euro dagvaardingskosten.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het hof van beroep te Gent, zevende bis kamer, rechtdoende in burgerlijke zaken, op maandag **16 oktober 2017**.

Aanwezig:

Michel Oosterlinck, raadsheer, wnd-voorzitter

Patricia Vermaerke, griffier

P. Vermaerke

M. Oosterlinck

